

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2006-318-0553
Dato: 10. oktober 2006

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 460 af 29. september
2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. september 2006 fra Københavns Solcellelaug vedrørende solenergi og skatteregler, jf. alm. del – bilag 237.

Svar: Københavns Solcellelaug har i en henvendelse af 22. september 2006 til Det Energi-politiske Udvalg (EPU alm. del – Bilag 324, hvoraf SAU alm. del – Bilag 237 er en kopi) argumenteret for ensartede skattevilkår for økonomisk engagement i sol- og vindenergi, når organisationsformen er den samme.

Spørgsmålet har dels en afgiftsmæssig side, dels en skattemæssig side.

For så vidt angår reglerne om afgift af elektricitet fremstillet på et solcelleanlæg henholdsvis et vindmølleanlæg skal jeg bemærke:

Elektricitet fremstillet ved vindkraft er under visse betingelser undtaget fra den almindelige afgift på elektricitet. Fritagelsen for at betale afgift administreres således, at den pågældende anlægsejers direkte eget forbrug fritages for afgift, selv om en del af produktionen leveres til en elforsyningsvirksomhed.

Tilsvarende er elektricitet fremstillet på et solcelleanlæg under visse givne betingelser undtaget fra den almindelige afgift på elektricitet.

Betingelserne er, at solcelleanlægget skal have en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand og skal være tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikkeerhvervsmæssig benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for afgiftsfriheden, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra elproducenten og leverer elektricitet til elproducenten til samme pris pr. kWh. Endelig må der ikke være tilsluttet elinstallationen anden form for elproduktionsanlæg.

Afgiftsfritagelsen medfører bl.a., at bebyggelser, der tilslutter solcelle-anlæg til elinstallationen, kan spare omkostninger forbundet med en ekstra måler til måling af den udgående solcelle-el, idet afgiftsfriheden indebærer, at der ikke er behov for måling af den udgående strøm.

Afgiftsfritagelsen blev indført for at fremme anvendelsen af mindre solcelle-anlæg med en maksimal effekt på 6 kW. Afgiftsfritagelsen blev ved sin indførelse oprindeligt begrænset til alene at gælde i 4 år. Tidsbegrænsningen blev imidlertid ophævet fra og med 1. januar 2006 i forbindelse med Folketingets vedtagelse af et forslag herom fra skatteministeren.

Regeringen har ikke aktuelle planer om at foreslå ændringer i reglerne vedrørende afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet ved henholdsvis vindkraft og på et solcelleanlæg.

For så vidt angår reglerne om beskatning af indkomst ved solcelledrift henholdsvis vindmølle drift skal jeg bemærke:

Fysiske personer, der ejer solceller eller solcelleandele, skal medregne indkomsten herved efter de almindelige regler om opgørelse af indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed. De kan anvende virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen.

Har et solcellelaug mere end 10 ejere, gælder de såkaldte anpartsregler. Disse regler indebærer, at indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed beskattes som kapitalindkomst for de af ejerne, der ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang. Underskud fra erhvervsmæssig virksomhed, der er omfattet af anpartsreglerne, kan ikke modregnes i anden indkomst. Virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen kan ikke anvendes på indkomst omfattet af anpartsreglerne.

Hvor der er tale om en selvstændig erhvervsvirksomhed med flere end 10 ejere, hvoraf nogle ikke deltager aktivt i driften, skal virksomheden for de passive ejere udarbejde et fælles skatteregnskab efter skattelovgivningens almindelige regler.

De ovenfor nævnte almindelige regler og anpartsreglerne gælder også for fysiske personer, der ejer vindmøller eller vindmølleandele.

Fysiske personer, der ejer vindmøller eller vindmølleandele, kan i stedet én gang for alle vælge at opgøre indkomsten fra driften af vindmøller efter en skematisk regel. Vælges dette, anses vindmøllen eller vindmølleandelene for udelukkende benyttet til private formål.

Efter den skematiske regel medregnes 60 pct. af den del af bruttoindkomsten fra vindmølleledriften, der overstiger 3.000 kr., til den personlige indkomst. Der er ikke adgang til nogen form for fradrag, idet de 40 pct. af indkomsten, der er skattefri, modsvarer den manglende adgang til fradrag.

Den skematiske regel kom ind i lovgivningen i 1996 som følge af, at Ligningsrådets tidligere praksis for vindmøller blev ophævet. Lovindgrebet blev dengang anset for en stramning, der var nødvendiggjort af nye regler på energiområdet. Reglerne skulle sikre, at pionererne på vindmølleområdet, der havde investeret i tiltro til Ligningsrådets dagældende praksis, ikke skulle straffes unødigt hårdt med ophævelsen af Ligningsrådets praksis.

Den skematiske regel har således en særlig historik, idet vindmøllelaug var vidt udbredt på tidspunktet for lovindgrebet, og vindmøllelaugene havde investeret i tiltro til de daværende regler, som var vedtaget af Ligningsrådet.

Denne særlige begrundelse gælder ikke for ejere af solceller eller solcelleandele.

Regeringen finder derfor ikke grundlag for at udvide anvendelsesområdet for de skematiske regler til også at omfatte ejere af solceller og solcelleandele.